

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van het vermaaken der sinnen ons Heeren inde siele. Dat L. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Item op een anderentijdt als den selfstere
Psalm wederom verhaelt wert / heeft hem de
Heere veropenbaert / al oft hy wt de wonderen
want heelt des Crucifix / dat na de ghewoonte
verheuen wert / voor de gemeynte gestiert had.
de/ als brandende blaminē / tot Godt den Va-
der: te kennen geuende de onwederhouwelyck-
heydt van sijn brandende begerete ende liefde/
waer mede sijn hert beweeght werdt tot Godt
den Vader voor de salicheydt vande vergade-
ringhe.

Van het vermaaken der sinnen ons
Heeren inde siele.

DAT L. CAPITTEL.

Met sierten bevanghen zynnde / ende soo sy-
ten H. Sacrament soude gaen/ voelende
datse heel swack was van crachten / en datse
daerom minder devotie hadde/ heeftse gheseyt
tot den Heere: O soeticheypt mijnder sielen/ na-
demael helaes dat ick my kenne al te onweer-
dich om te ontfangen v heylchste Lichaem en
Bloet: coste ick in eenighe schepselen bupten v
binden de vermakinge van eenige genoechte/
ick soude dese repse de H. Communie achterla-
ten. Maer want ick banden oosten tot den
westen / banden zynden tot den noorden niet
met allen en can ghevinden/ int welck ick my
verheugende eenighe laeffenis soude moghen
vercrisghen / soo voor het lichaem als voor de
siele / als alleenlycken in v / dus dan verhit
hijgende ende loopende dooz den dorst der be-
geerten come ick tot v leuende fonteyne. Het
welck de Heere welverdelijken als aengenaem

B

ont-

ontfanghende dusdanighe vergeldinghe van
amoureuse soeticheyt/ haer wederom schenkt
de/heeft geantwoort: Ghelyck ghy seker seghe
dat ghy in gheen scheepsel v en cont vermaaken
bypren my / soo bevestighe ich ooch dooz myn
Goddelycke cracht / dat ic noyt in geen scheep-
sel myn vermaaken en wil hebben bypren v.
Maer als sy in haer herte ouerlepte / dat hoe
wel de Heere dooz sijn goedertiere neheydt hem
geweerdichde te seggen/dat hy in geen scheeps-
elen bypren haer en begheerde hem te vermaaken/
dat nochtans dat wel namaels sonde moghen
verandert worden. De Heere hem voegende in
haer gepeys / antwoordde. Mijne wille is een
met myn macht/ende daerom en vermach ik
niet anders dan dat ich wille. Ende sy: O me-
weerdichste beinider/ wat is het doch dat ghy
bindē cont in my het verworp sel van alle myne
scheepselen daer ghy eenighens in sout comt
vermaaken? De Heere antwoordde. Het gesicht
van myn Godtheyt heeft dooz een onpryseer-
lyke maniere genoechte om te aenschouwen/
die ich voor my soo aenghenaem in als met
verscherden ende vele gauen der gratien ghe-
schapen hebbe. Ende ooch myn Goddelijck
ghehoor wordt vermaect als dooz eenighe de
soetste musyc-instrumenten in alle/ ende dooz
alle de woorden ws monts / waer mede ghy
my lieffelyck bleydt: soo wanneer ghy bidt oft
voor de sondarn/ oft voor de sielkens vant ba-
ghebier/ oft soo wanneer ghy peinant berispt/
oft onderhyst / oft eenigh woordt syzeek tot
mijnen lof. Vant welck hoe wel datter gheen
profyt af en comt voor eenighe menschen oft
pet anders volghet / soo ist nochtans dat het
ouermits den goeden wille / ende om dat de
mey.

meyninghe tot my gestiert wordt/soet lypdt in
 mijn ooren / ende tot het binnenste toe veroert
 het diepste van myn Goddelijck herte . D
 hope oock/waer dooz dat ghy geduerigh naer
 my hight/die waeft voor mynen reuck een
 vermaken van het soertste gereuck. Oock alle v
 suchten ende begeeren die sinaken my soet ho
 uen alle spicerijen. D liefde die is my een ver
 maken als vande soertste omhelsinghe. Dus
 heeftse begost te begeere / dat de Heere haer hos
 eer hoe lieuer soude geuen haer ghewoonlycke
 ghesontheyd/ ende dat om datse deuotelijcker
 haer soude mogen oeffenen inde strengicheydt
 haerder Ordens. Waer op de Heere lieffeliick
 gheantwoort heeft/segghende: Ende waerom
 soude myn Bruct my moeyelijc ballen mit s
 tegen mynen wille gaende? Waer op sy: Dooz
 deelt ghy dat dese mijne begeerte h tegenstaen/
 daer ick (soo my dunckt) puerlijck uwen
 lof in soecke? De Heere heeft geantwoort : Is
 dat ghy daer maer af en spreekt / soo sien ick
 dat door de hingeren/als kinderspel/maer dat
 ghy moeyelijcker vielt om te vercrijghen/ dat
 en soude my doch niet aenghenaeem zyn. In
 welcke woorden sy verstaen heeft/ dat soo wie
 wenst gesont te ziju alleenlyc daerom/ om dat
 hy Godt soude dienen/die doet oock wel; maer
 veel volmaeckter ist dat de mensche hem heel
 ouergebende is/inden wille Godts/ende Godt
 betrouwbe : dat al wat hy voor hem beschickt/ Godt aen
 t sy voorspoet oft teghenspoet/ dat sulcks hem genas is.
 aldersalichste is.

Begeerte
 tot gesont
 heyd ter
 eer Gods
 ofte die
 Godt aen
 t sy voorspoet oft teghenspoet/ dat sulcks hem genas is.

